

3 И като видѣ че е угодно на Иудей-тъ, при-  
ложи да удови и Петра; (<sup>а</sup> бѣхъ днѣ-тъ  
4 на бесквасны-тъ хлѣбове); <sup>а</sup> Когото хванъ,  
и хвърли въ тъмницѣ, и прѣдаде го на че-  
тыри четворицы войны да го вардятъ, съ  
намѣреніе да го изведе прѣдъ народъ-тъ  
5 подиръ Пасхъ-тъ. И тѣхъ Петра вардѣхъ  
въ тъмницѣ-тъ, а отъ церквъ-тъ ставаше  
усердна молба къмъ Бога за него.  
6 И когато щѣше Иродъ да го изведе,  
прѣзъ тѣзи нощъ Петръ спѣше между  
двѣма войны, вързанъ съ двѣ вериги, и  
стражари прѣдъ врата-та вардѣхъ тъм-  
7 ницѣ-тъ. И ето, <sup>а</sup> ангелъ Господень прѣд-  
стана, и свѣтлина осія стаѣхъ-тъ; и *ан-  
гелъ-то* като побута Петра по ребра-та,  
разбуди го, и рече му: Ставай скоро; и  
спадѣхъ вериги-тъ отъ рѣцѣ-тъ му. И  
рече му ангелъ-тъ: Опаши ся, и обуй  
саңдали-та си; и стори така: и казува  
му: Облѣчи дрехъ-тъ си, и ела велѣдъ  
9 мене. И *Петръ* излѣзе и отиваше вслѣдъ  
него, и <sup>а</sup> не знаеше че е истинно това  
което ставаше отъ ангела, но мысляше  
си <sup>а</sup> че видѣніе види. А като прѣминѣхъ  
10 прѣвжъ-тъ стражъ и вторжъ-тъ, дойдохъ  
до желѣзны-тъ врата, които водятъ къмъ  
градъ-тъ, <sup>а</sup> и тѣ имъ ся отворихъ отъ  
самосебе си; и *отъ тамъ* като излѣзохъ,  
изминѣхъ еднѣ улицѣ, и тутакси ангелъ-  
11 тѣ отстѣпи отъ него. И Петръ дойде въ  
себе си и рече: Сега наистинѣ знаѣхъ, че  
<sup>а</sup> Господъ проводи ангела своего, и <sup>а</sup> мя  
избави изъ рѣкѣ-тъ Иродовъ, и отъ  
всичко-то очакваніе на Иудейскій-тъ на-  
12 родъ. И като си помисли, <sup>а</sup> дойде въ къ-  
щъ-тъ на Маріѣхъ майкъ-тъ <sup>а</sup> на Іоанна,  
нарицаемаго Марка, дѣто имаше мнозина  
13 събрани та ся <sup>а</sup> моляхъ *Богу*. И когато  
похлопа Петръ на пѣтны-тъ врата, при-  
стѣпи една слугыня на име Рода да по-  
14 слуша *кой е*. И щомъ позна Петровъ-тъ  
гласъ, отъ радостъ не отвори врата-та,  
но завтече ся и даде извѣстіе че Петръ  
15 стои прѣдъ врата-та. А тѣ ѣ рекохъ: Ты  
си луда; но ты подтвърдяваше че *това*  
16 *шо имъ казува* е така. А тѣ думажъ: Не-  
говъ-тъ <sup>а</sup> ангелъ е. А Петръ стоеше та  
хлопаше; и като отворихъ, видѣхъ го и  
17 смаяхъ ся. И като имъ <sup>а</sup> помахъ ся рѣкъ  
да млчатъ, рассказа имъ какъ го изведе  
Господъ изъ тъмницѣ-тъ; и рече: Извѣ-  
стѣе това на Іакова и на братія-та. А  
18 той излѣзе та отиде на друго мѣсто. А  
като съмнѣ, станъ голѣмо смущеніе ме-

жду войны-тъ, кждѣ ся дѣвѣхъ Петръ. И  
като го потърси Иродъ и <sup>а</sup> не намѣри,  
испыта стражары-тъ и повелѣ да ги по-  
губятъ; а *той* слѣзе отъ Иудей въ Ке-  
саріѣхъ и *тамъ* живѣше.  
20 А Иродъ бѣше много гнѣвънъ на Ти-  
раны-тъ и Сидоняны-тъ; и тѣ дойдохъ  
единодушно при него, и като убѣдихъ  
Власта, постелникъ-тъ царевъ, просѣхъ  
миръ; защото тѣхна-та <sup>а</sup> область ся хра-  
21 няше отъ царевъ-тъ. И въ единъ отре-  
денъ день Иродъ, облѣченъ въ царевъ  
одеждѣ, сѣднѣ на прѣстолѣ-тъ, и гово-  
22 рѣше имъ всенародно. А народъ-тъ въз-  
гласяваше: *Това е гласъ Божій а не че-  
ловѣческій*. И на часъ-тъ го <sup>а</sup> порази ан-  
23 гелъ Господень, защото <sup>а</sup> не въздаде сла-  
вѣ-тъ на Бога, и издѣнъ быде отъ чер-  
веи и умрѣ.  
24 А <sup>а</sup> слово-то Божіе растѣше и умножа-  
25 ваше ся. А Варнава и Савлъ, като свѣр-  
шихъ службъ-тъ си, върнѣхъ ся отъ  
Іерусалимъ *въ Антиохіѣхъ*, и <sup>а</sup> възвѣхъ събъ  
себе си <sup>а</sup> Іоанна нарицаемаго Марка.

ГЛАВА 13.

1 А въ церквъ-тъ която бѣше <sup>а</sup> въ Антио-  
хіѣхъ имаше нѣкои си пророци и учители,  
<sup>а</sup> Варнава и Симеонъ нарицаемый Нигеръ,  
и <sup>а</sup> Луцій Киринейнинъ, и Мананъ <sup>а</sup> вѣс-  
питанный-тъ наедно съ Ирода четверовла-  
2 ника, и Савлъ. И когато служажъ тѣ  
Господу и постѣхъ, рече Духъ Святый:  
<sup>а</sup> Отдѣльте ми Варнавъ и Савла на ра-  
ботъ-тъ <sup>а</sup> на коѣто съмъ ги призвалъ.  
3 <sup>а</sup> Тогази като постихъ и ся помолихъ,  
възложихъ на тѣхъ рѣцѣ и <sup>а</sup> ги испрати-  
4 хъ. И така тѣ проводени отъ Духа Свя-  
таго слѣзохъ въ Селевкіѣхъ, и отъ тамъ  
5 отплувахъ <sup>а</sup> въ Кипръ. И когато бѣхъ  
въ Саламинъ, <sup>а</sup> проповѣдувахъ слово-то  
Божіе въ Иудейскы-тъ съборища; и има-  
6 хъ за слугъ <sup>а</sup> Іоанна. И като прѣминѣ-  
хъ *всичкій* островъ до Пафа, <sup>а</sup> намѣрихъ  
нѣкого си магесника, лѣжовенъ пророкъ  
7 Іудеянинъ на име Варіисеусъ, Който бѣше  
съ исправника Сергія Павла, чловека раз-  
умнаго. Той *Сергіѣ* повыка Варнавъ и  
Савла, и поиска да чье слово-то Божіе.  
8 <sup>а</sup> Но магесникъ-тъ Елима (защото така ся  
тѣлжува негово-то име), противѣше имъ  
ся, и стареше ся да развѣрне неправни-  
9 ка отъ вѣржъ-тъ. Но Савлъ, който *ся на-  
ричаше* и Павелъ, <sup>а</sup> испѣлни ся съ Духъ

б Исх. 12; 14, 15, 23; 15.  
а Іовъ. 21; 18.  
в Гл. 5; 19.  
д Псал. 126; 1.  
е Гл. 10; 3; 17; 11; 5.  
ж Гл. 16; 26.  
з Псал. 34; 7. Дан. 3; 28; 6;  
22. Евр. 1; 14.  
и Іов. 5; 19. Псал. 33; 18;  
19. 34; 22. 41; 2. 97; 10.  
2 Кор. 1; 10. 2 Пет. 2; 9.

і Гл. 4; 23.  
к Гл. 15; 37.  
л Ст. 5.  
м Быт. 48; 16. Мат. 18; 10.  
н Гл. 13; 16. 19; 33. 21; 40.  
о 3 Цар. 5; 9, 11. Іез. 27; 17.  
п 1 Цар. 25; 38. 2 Цар. 24;  
17.  
р Псал. 115; 1.  
с Исх. 55; 11. Гл. 6; 7; 19;  
20. Кох. 1; 6.

т Гл. 13; 5, 13. 15; 37.  
у Ст. 12.  
—  
а Гл. 11; 27. 14; 26. 15; 35.  
б Гл. 11; 22 до 26.  
в Рим. 16; 21.  
з Числ. 8; 14. Гл. 9; 15. 22;  
21. Рим. 1; 1. Гал. 1; 15;  
2; 9.

д Мат. 9; 38. Гл. 14; 26. Рим.  
10; 15. Евр. 3; 7; 8. 1  
Тим. 2; 7. 2 Тим. 1; 11.  
Евр. 5; 4.  
е Гл. 6; 6.  
ж Гл. 4; 36.  
з Ст. 46.  
и Гл. 12; 25. 15; 37.  
і Гл. 8; 9.  
к Исх. 7; 11. 2 Тим. 3; 8.  
л Гл. 4; 8.